

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 707/2024
13.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Стојановића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Стојановића, адвоката Боривоја Боровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 25/20 од 16.10.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/24 од 22.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Стојановића, адвоката Боривоја Боровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 25/20 од 16.10.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/24 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 25/20 од 16.10.2023.године окривљени Александар Стојановић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од пет година.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док је оштећени АА ради остваривања имовинскоправног захтева, на основу члана 258. став 4. ЗКП, упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/24 од 22.02.2024. године, делимичним усвајањем заједничке жалбе бранилаца окривљеног Александра Стојановића, преиначена је пресуда Вишег суда у Крушевцу К 25/20 од 16.10.2023.године, само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд

окривљеног Александра Стојановића, за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је оглашен кривим изреком првостепене пресуде, осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, док је заједничка жалба бранилаца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Стојановића, адвокат Боривоје Боровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или преиначи наведене пресуде сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи, да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац истиче записнике о испитивању сведока ББ, ВВ, ГГ, пред ВЈТ у Крушевцу, приликом чијег испитивања су били присутни и други сведоци, па су оваквим поступањем повређене одредбе члана 400. ЗКП, јер су наведени сведоци морали бити удаљени, односно не може се радити о „групном сведочењу“, па је ове доказе суд требало да издвоји из списка предмета.

У списима предмета се налазе записници о испитивању сведока у којима је наведено да су сведоци ББ, ВВ и ГГ испитани пред Вишим јавним тужилаштвом у Крушевцу Кти 26/16 дана 23.01.2017. године, да је сваки од наведених сведока испитан посебно у присуству заменика јавног тужиоца, пуномоћника оштећеног, окривљеног, браниоца окривљеног и сведока оштећеног АА, који сведок – оштећени је претходно испитан пред ВЈТ у Крушевцу дана 08.11.2016. године.

Одредбом члана 400. став 1. ЗКП прописано је да сведок који није испитан, по правилу неће присуствовати извођењу доказа. Ставом 2. истог члана је прописано да испитани сведоци, вештаци или стручни саветници остају у судници ако их председник већа, након изјашњења странака, сасвим не отпусти, или ако, по предлогу странака или по службеној дужности, не нареди да се привремено

удаље из суднице да би касније могли бити поново позвани и још једном испитани у присуству или у одсуству других сведока, вештака или стручних саветника.

Имајући у виду чињеницу да су сведоци ББ, ВВ и ГГ испитани у истрази пред јавним тужиоцем у свему у складу са цитираном одредбом члана 400. ЗКП и да је том испитивању присуствовао сведок оштећени АА, који сведок – оштећени је претходно испитан пред ВЈТ у Крушевцу дана 08.11.2016. године, што спада у право оштећеног, као и код чињенице да су сведоци поново испитивани на главном претресу пред председником већа, којом приликом је одбрана имала прилике да поставља питања и ставља примедбе на исказе наведених сведока, то су наведени докази изведени у свему у складу са одредбама ЗКП, па се такви искази могу користити као доказ у кривичном поступку.

Стога су по налажењу Врховног суда неосновани наводи одбране да су побијане пресуда засноване на незаконитим доказима, односно да је извођењем наведених доказа учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али наведене повреде не образлаже, па Врховни суд налази да исте немају прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП, те се у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић